

๔๐

นึกถึงบุญ

งานทุกอย่างยายวางแผนมาตลอด

แม้การสร้างศูนย์พุทธจักรฯ ยายก็วางแผน  
ต้องทำให้ดี ดีทุกอย่าง

แล้วยายก็ตั้งโรงงานขึ้นมาได้

ที่ยายตั้งได้ เพราะยายดูตัวอย่างจาก  
หลวงพ่อดปากน้ำ เห็นหลวงพ่อดปากน้ำท่าน  
เลียงพระ เลียงคนเป็นใหญ่

ท่านทำได้ ท่านมีความสุข ท่านได้บุญมาก  
แม้ท่านจะละโลกไปแล้ว ท่านก็ยังได้บุญอยู่ทุกวัน

ยายก็อยากได้บ้าง คิดว่าเมื่อมีสำนักแล้ว  
จะตั้งโรงงานให้ได้ แล้วยายก็ตั้งได้จริง ๆ

เมื่อทำได้ยายก็ดีใจ คนอื่นๆ เขาก็อยาก  
ตั้งเหมือนกัน แต่ตั้งไม่สำเร็จเพราะเป็นของยาก  
ขนาดคุณยายทองสุข ท่านไปสอนที่ไหนๆ ท่าน

เทศน์เก่ง เก่งขนาดที่ว่า พระมหาเปรียญประโยค  
สูงๆ ลู้งี้ไม่ได้ ท่านเก่งขนาดนี้ ท่านยังตั้งโรงงาน  
ไม่สำเร็จเลย

เพราะยากอย่างนี้ ยายนี่ก็ยากจะตั้ง  
ยายก็นึกถึงบุญเป็นใหญ่ เวลานั่งเข้าที่ก็อธิษฐาน  
เอาบุญมาช่วยทำ ในที่สุดก็สำเร็จได้ด้วยบุญ

คนมีบุญมาก จะปกครองคนมีบุญน้อย  
ทุกอย่างต้องอาศัยบุญอย่างเดียว มนุษย์เป็น  
เพียงหุ่น ต้องพยายามหาบุญให้มากๆ เวลานี้ยาย  
ต้องนึกถึงบุญ เอาบุญปกครองทุกอย่าง ไม่เช่น  
นั้นก็อยู่อย่างมีความสุขไม่ได้

ทุกสิ่งทุกอย่างบริบูรณ์อย่างนี้ เพราะ  
ยายนึกถึงบุญ นั่งธรรมะเอาสมบัติ ตามคนให้มา  
ช่วยอยู่ เรื่อยๆ ให้ได้คนดีๆ มาช่วยงาน

พวกเรานั่งธรรมะต้องนึกถึงบุญ